

Slutnja.

Ked se taja, mègla zginja
Svòd nebésni modro sínja;
Slutnja tiha
Dušo mráčno mi razžárja:
Skóraj, skóraj
Vzíde lepših dnij mi zárja.

V dóme sénčnatih gozdíčov
Vráčajo se zbòri ptíčov
Iz tujine;
Po vrtéh pa mlado cvétje
S prvim vónjem
Vabi v dèžel mladolétje.

Oj le pridi, oj le pridi,
S cvetjem, petjem zôrna vzídi
Vzpómlad nova!
Na stežáje okna, vrata
Ti odslonim —
Pridi, pridi, vzpómlad zlata!

Jos. Volc.

